

tant al soley com al ombriu
brotant les flors ben odorants,
i flors i aucells canten a chor:
som al bon temps, visca l'amor!

Fosa la neu de la congesta
corren les aigües fecundants,
tot se vesteix de gala i festa
i'ls fruits novells van esclatant.
I al sol que fulgura
amorosa i radiant la Natura
canta l'himne d'Amor triomfant

DESCRIPCIÓ DE L'HIMNE

Comença l'orquestra amb un acord menor que es va perdent, i que simbolitza una de les últimes esgarrifances de l'hivern; tot seguit l'òboe deixa oír una petita melodia d'ansietat, esperant la somniadora Primavera, qual melodia va passant per tots els instruments en creixent, arribant en un *fortíssim* com a última senyal d'un hivern que desapareix lentament. Entre un petit murmurí de cel·los i contrabaixos, s'ouen els primers aucells que anuncien l'entrada de la Primavera, esclatant desseguida els instruments de metall el començament de l'HIMNE, deixant-ne cir diferents fragments l'orquestra fins més tard que s'uneix aquesta amb el chor, acabant tots junts amb un cant ple de vida, símbol de l'estació més bella de l'any.

Nosaltres ens congratulem en testimoniar a en Morató la més coral enhorabona, fent vos per a que es multipliquin els èxits en la seva lluitada carrera artística.

Per a donar una vera impressió a nostres lectors de l'èxit de nostre compatriota en la culta ciutat de Vich, ens plau copiar del periòdic «Gazeta de Vich», un estudi crític de l'obra que ens ocupa:

«Lo concert de diumenge. — Pot ben calificar-se de solemnitat musical la que congregà en lo nostre Teatre una nombrosa i selectíssima concurrència. Lo programa era sugereu tant per la part de orquestra com la del *Orfeo Vigatà del Conservatori*, i tant les obres conegudes com les que eran de primera audició arrencaren ardorosos aplausos, notant-se un visible progrés en totes les seccions.

Pero la espectació del públic era per la tercera part del Programa, que marcava la estrena del *Himne a la Primavera*, composició del Mestre Morató sobre la lletra que ja conelxen nostres lectors dictada pel canonge Colléll. L'obra d'en Morató nos revelà un veritable mestre que domina la tècnica fins al punt de que per ell ja no hi ha dificultats insuperables per assolir un conjunt de instrumentació i de massa coral que dona la sensació d'un poema simfònic ben ideat i perfectament arrodonit. L'influència wagneriana en l'*Himne a la Primavera* s'hi veu a primer entuvi; i si bé que la onomatopeya en l'art musical és difícil de precisar, no obstant creiem que'l Mestre Morató ha lograt donar la impressió artística del final de l'hivernada i la joiosa aparició del temps primaverat. Si hem de ser crítics sincers, dirém que la part d'orquestra és de més vàlua que el del chor com a factura; pero de totes maneres lo conjunt resultà de grandios efecte, com ho demostrà l'ovació unànim i prolongada que meresqué del públic entusiasmant qui demanà amb insistència la repetició. Es obra aquesta que sempre serà escoltada amb fruició i quedarà de repertori, essent molt d'aplaudir l'ajust i la briosa interpretació que donaren al *Himne a la Primavera* els músics i les tres seccions del *Orfeo Vigatà*»

Per a acabar, direm que veuríem amb gust i satisfacció, tots els aimants de les belles coses que interessan a nostra vila, que l'«Orfeo Granollerí» posés en estudi la composició del jove mestre Benet Morató, per a fruit-ne les bel·leses, i al propi temps creiem, i quasi en tenim la completa seguretat de que el simpàtic director de l'Orfeo, l'Aureli Font, posarà de la seva part tot quant estigui a son alcanç per a donar a Granollers una vera satisfacció, honorant a un dels seus fills més il·lustres.

Què passa?

Divendres en el tren de les deu del vespre, l'actuari en Joan Comas i Gruart, anava a Barcelona.

En Comas i Gruart semblava que fugia. S'amagava; no volia ésser vist. De sobte pujà en l'últim cotxe, arripint-se per a burlar la vigilància de qui procura estar *al tanto*.

L'Oña el va descobrir a l'arrencar el tren. L'actuari Comas, d'amagat i de nits fugint a Barcelona?...

No s'ha sentit pas a dir res?

V.

XIRINOLES

Acabada una certa vista, el President pregunta:

—¿Tiene algo que alegar el procesado?

—Si señor — respón aquest. — *Que el testigo señor La Roca, es enemigo político del que tiene la honra de ocupar el banquillo.*

I cà home! Tot lo més, enemic de raça!

Perquè ell és anglès, i tú et fas el *sueco*.

© ©

«La Publicidad», en un escrit fet d'*encàrrec*, ressenyant l'acte d'un cert judici, diu que el processat és una persona honorable, i que el mòvil del processament obeïa a intrigues polítiques.

Home!.. Una cosa és la política, i altra cosa la *numismática*.

Oi, Manel?...

© ©

El gròs diputat pel districte, senyor Lligé, havia d'assistir, el prop passat diumenge, a un homenatge que els obrers de la Pelleria Moderna de Mollet dedicaven al gerent senyor Lecante. El mateix dia, i a igual hora, era esperat també pels *nacionalistes* de Granollers, per a la celebració d'un acte al qual era indispensable la *magna* presència del diputat regionalista.

El senyor Lligé, en tal dia, feia lliit, víctima de la *passa* regnant

L'home no podia partir-se i parlar a l'hora a Mollet i Granollers.. i menys estant malalt. Hi han *epidèmies* providencials.

© ©

Amigo Ventura: Se ve tambien que tienes mucho trabajo con los sindicalistas de esa de Badecuerpo, pues el domingo te esperaban en Mollet para hacer no se que hicieron a un señor que hace pieles

Se ve que te has olvidado ya de los de Mollet.

Eres un veleidoso.

© ©

L'ex lliberal, ex-maurista i actual regionalista senyor Lligé, té l'oratória del *musol*.

Li organitzen una festa a Cardedeu, i ell, les mans a la *tripa*; hi ha *jaleo* a Vallromanes, i al tocar-li resumir els *parlaments*, cedeix la paraula al seu secretari particular, un aixerit *gazetillero* molt conegut a la *Publi*; el conviden a Mollet, i enganxa la *passa*; a Granollers li diuen que és indispensable la seva corpulenta presència en un acte *patriòtic*, i els 39 graus de *febren* o li permeten deixar el lliit...

Res; es veu que el *gran* Lligé es *reserva* les seves facultats oratòries per a fer *frente* a en Marcell Domingo, quan a les Corts es discuteixi l'*affaire* del llegat d'en Roca i Pi.

Ja veuràn, si en *trencarà de vidre!*..

© ©

Vetaquí que *allò* de que, gràcies a en Lligé, s'han enviat 21,000 pessetes per a arreglar la carretera, *gràcies*...

Sabem de la directa intervenció del nostre Alcalde en tal assumpte. I així ho podem demostrar documentalment; com també podem remarcar la planxa d'en Serra, que volia fer entendre al Consistori l'intervenció d'en Lligé en tal qüestió, precisament quan ja estava resolta favorablement.

Tot sovint falta a la veritat, l'invicte Serra; i com li manca la memòria, és clar, peus a la galleda.

I aquesta vegada, fins a genoll.

© ©

Històric:

En una de les últimes sessions del Congrés, un diputat que s'enfada si li diuen *obeso*, dormia en el seu escó, amb les cames estirades i caiguts laçament els braços, quan de sobte se sent que el president diu:

— *Se levanta la sesión.*

Allavors, el nostre home estirà més les cames, allargà els braços més mandrosament i feu un badall que ressonà en tot el saló. I va dir, obtenint un gran èxit *de risa*:

— Gràcies a Déu!

Es fama de que en Cambó, enfadat, va dir-li secament i en un tò no gaire amistós:

— Aquí, no s'hi dorm! Per a dormir, aneu al districte.

Tableau!

Nyic

Exàmens

A l'Institut de Girona s'han examinat els alumnes de l'Escola Municipal de segona ensenyança que dirigeix el doctor don Pere Rumbau.

Les notes obtingudes, honoren de debò al mestre i als deixebles. Vegi's, sino:

ARITMÈTICA. — Senyoretas Joana Coll, Maria Garrell i Maria Pujol, i Joan Bonany, *sobresalient*; Jacinte Calvet, Eduard Corbera i Miquel Diumaró, *aprovat*.

GRAMÀTICA CASTELLANA. — Joana Coll, *matricula d'honor*; Maria Pujol i Maria Garrell, *sobresalient*; Joan Bonany, *notable*; Jacinte Calvet, Eduard Corbera i Miquel Diumaró, *aprovat*.

GEOGRAFIA. — Joana Coll, *sobresalient*; Maria Pujol, *notable*; Maria Garrell, Joan Bonany, Jacinte Calvet, Eduard Corbera i Miquel Diumaró, *aprovat*.

CALIGRAFIA. — Maria Pujol i Eduard Corbera, *notable*; Maria Garrell, Joana Coll, Joan Bonany, Jacinte Calvet i Miquel Diumaró, *aprovat*.

LLATÍ 1.er — Joana Coll, *sobresalient*; Maria Garrell, *notable*; Albert Pujol i Emili Ferrer, *aprovat*.

ARITMÈTICA DEMOSTRADA. — Joana Coll, *notable*; Albert Pujol i Emili Ferrer, *aprovat*.

GEOGRAFIA D'ESPANYA. — Joana Coll, *sobresalient*; Albert Pujol i Emili Ferrer, *aprovat*.

© ©

Antonio Carbó, hijo de nuestro particular amigo Juan, ha examinado en la Escuela Industrial de Tarrasa sus dos primeros años de peritaje electricista, obteniendo brillantes notas, que le auguran un expedito y envidiable porvenir.

Muy de veras felicitamos a padre e hijo.

Imp. E. Garrell i Granollers : Teléfono 117

T.